

Teismo praktikos rinkinys

Byla C-594/13

**„go fair“ Zeitarbeit OHG
prieš
Finanzamt Hamburg-Altona**

(*Bundesfinanzhof* prašymas priimti prejudicinį sprendimą)

„Prašymas priimti prejudicinį sprendimą — PVM — Direktyva 2006/112/EB — 132 straipsnio 1 dalies g punktas — Paslaugų, glaudžiai susijusių su globa ir rūpyba bei socialinės apsaugos darbu, neapmokestinimas — Sąvoka „organizacijos, pripažintos socialine gerove besirūpinančiomis organizacijomis“ — Laikinojo įdarbinimo bendrija — Kvalifikuotų slaugos darbuotojų siuntimas dirbti — Neapmokestinimo netaikymas“

Santrauka – 2015 m. kovo 12 d. Teisingumo Teismo (devintoji kolegija) sprendimas

1. *Mokesčių teisės aktų suderinimas — Bendra pridėtinės vertės mokesčio sistema — Atleidimas nuo mokesčio — Paslaugos, kurios glaudžiai susijusios su globa ir rūpyba bei socialinės apsaugos darbu ir kurias teikia viešosios teisės reglamentuojamos įstaigos ar kitos įstaigos, pripažintos socialine gerove besirūpinančiomis įstaigomis — Nacionalinių valdžios institucijų diskrecija pripažįstant socialine gerove besirūpinančios įstaigos statusą — Nacionalinių teismų vykdoma kontrolė — Ribos*

(*Tarybos direktyvos 2006/112 132 straipsnio 1 dalies g punktas*)

2. *Mokesčių teisės aktų suderinimas — Bendra pridėtinės vertės mokesčio sistema — Atleidimas nuo mokesčio — Paslaugos, kurios glaudžiai susijusios su globa ir rūpyba bei socialinės apsaugos darbu — Įstaigos, pripažintos socialine gerove besirūpinančiomis įstaigomis — Sąvoka — Valstybinį egzaminą išlaikę slaugos darbuotojai, teikiantys savo paslaugas tiesiogiai slaugos reikalingiems asmenims — Laikinojo įdarbinimo bendrija, siunčianti darbuotojus dirbti į pripažintas slaugos įstaigas — Neįtraukimas*

(*Tarybos direktyvos 2006/112 132 straipsnio 1 dalies g punktas*)

1. Žr. sprendimo tekstą.

(žr. 18–20 punktus)

2. Direktyvos 2006/112 dėl pridėtinės vertės mokesčio bendros sistemos 132 straipsnio 1 dalies g punktas aiškintinas taip, kad nei valstybinį egzaminą išlaikę slaugos darbuotojai, kurie savo paslaugas teikia tiesiogiai slaugos reikalingiems asmenims, nei laikinojo įdarbinimo bendrija, kuri tokius darbuotojus siunčia dirbti į socialine gerove besirūpinančiomis pripažintas įstaigas, nepatenka į šioje nuostatoje įtvirtintą sąvoką „socialine gerove besirūpinančiomis pripažintos organizacijos [įstaigos]“.

Iš tiesų, net jei minėtoje nuostatoje nurodyta sąvoka „organizacija [įstaiga]“ yra pakankamai plati, kad apimtų pelno siekiančius privačius subjektus, būtina konstatuoti, kad darbuotojų siuntimas dirbti pats savaime nėra socialinėje srityje teikiamos paslaugos, susijusios su visuomenės interesais.

(žr. 27–29 punktus ir rezoliucinę dalį)